

Wrocław, 18. 02. 2020

Dr hab. Anna Górecka-Nowak
Instytut Nauk Geologicznych
Uniwersytet Wrocławski
50-204 Wrocław
pl. M. Borna 9

**Recenzja osiągnięcia naukowego
będącego podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego
oraz dorobku naukowego i organizacyjnego
Pani Dr Anny Hrynowieckiej**

Dane ogólne

Pani Dr Anna Hrynowiecka ukończyła w 2004 roku studia magisterskie na kierunku Ochrona Środowiska na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Pracę magisterską pt. „Współczesny opad pyłkowy a roślinność rzeczywista w Borach Tucholskich” przygotowała pod opieką promotorską dr hab. Andrzeja Nienartowicza prof. UMK oraz specjalistki z zakresu palinologii, dr Anny Milbrandt-Czaji. Następnie kształciła się w Międzynarodowym Studium Doktoranckim Nauk Przyrodniczych Polskiej Akademii Nauk w Krakowie. Stopień doktora nauk biologicznych uzyskała w 2008 roku na podstawie pracy „Palinostratygrafia oraz historia roślinności i klimatu interglacjału mazowieckiego na podstawie profilu z Nowin Żukowskich na Wyżynie Lubelskiej” pisanej początkowo pod opieką prof. dr hab. Kazimierzy Mamakowej, a dokończonych pod kierunkiem prof. dr hab. Magdaleny Ralskiej-Jasiewiczowej. W latach 2008-2012 była zatrudniona na stanowisku adiunkta w Instytucie Botaniki im. W. Szafera w Krakowie. Następnie podjęła pracę w Państwowym Instytucie Geologicznym – Państwowym Instytucie Badawczym, Oddziale Geologii Morza w Gdańsku, gdzie w latach 2012-2013 była zatrudniona na stanowisku starszego specjalisty, potem adiunkta (2014-2018). Od 2018 roku do dziś pracuje na stanowisku starszego specjalisty ds. geologii morza.

Tematyka związana z palinostratyfografią czwartorzędu jest głównym wątkiem badawczym Habilitantki. Od roku 2010 jej warsztat został poszerzony o badania makroszczątków roślinnych, dzięki czemu uzyskane wyniki mają charakter kompleksowy i umożliwiają wielokierunkową interpretację.

Ocena osiągnięcia habilitacyjnego
pt. „Rekonstrukcja zmian roślinności oraz warunków hydroklimatycznych
podczas MIS 11c we wschodniej Polsce na podstawie analiz paleobotanicznych”

Na osiągnięcie naukowe składa się pięć artykułów wydanych w latach 2001-2017. Są to:

1. Hrynowiecka A., Obidowicz A., 2011 – The attempt of define of referential terms for Mazovian (Holstein) Interglacial peat bog from Nowiny Żukowskie (SE Poland). *Studia Limnologica et Telmatologica*, vol. 5(1): 13-22.
2. Hrynowiecka A., Szymczyk A., 2011 – Preliminary results of comprehensive palaeobotanical studiem of peat bog sediments from the Mazovian (Holstein) Interglacial at the site of Nowiny Żukowskie (SE Poland). *Bulletin of geography, Physical Geography Series*. 4/2011: 21-47
3. Hrynowiecka A., Żarski M., Winter H., 2014 – Palaeobotanical and stratigraphic interpretation of the Mazovian (Holsteinian) interglacial profile from Dobropol and other new sites in the West Polesie Region (SE Poland). *Studia Quaternaria* 31(1): 17-30.
4. Hrynowiecka A., Winter H., 2016 – Palaeoclimatic changes in the Holsteinian Interglacial (Middle Pleistocene) on the basis of indicator species method – Palynological and macrofossils remains from Nowiny Żukowskie site (SE Poland). *Quaternary International*, 409 (Part B): 255-269.
5. Hrynowiecka A., Pidek I. A., 2017 – Older and Younger Holsteinian climate oscillations in the palaeobotanical record of the Brus profile (SE Poland). *Geological Quarterly*, 61(4): 723-737.

Cykl powyższych pięciu artykułów jest cyklem monotematycznym i zawiera wyniki kompleksowych badań paleobotanicznych osadów interglacjału mazowieckiego we wschodniej Polsce. Cztery spośród tych artykułów opublikowane są w języku angielskim, a jeden w języku polskim. Habilitantka zastosowała dwie metody badawcze, mieszczące się w ramach badań paleobotanicznych - palinologiczną oraz metodę badania kopalnych makroszczątków roślinnych. Należy podkreślić, że o ile metoda palinologiczna jest powszechnie i często stosowana w badaniach osadów czwartorzędowych, o tyle metodę kopalnych szczątków roślinnych stosuje się znacznie rzadziej. Połączenie tych dwóch metod zadziało synergicznie i w efekcie dało wysokorozdzielczą analizę paleobotaniczną, dzięki której Habilitantka odtworzyła obraz zmian roślinności lądowej oraz ewolucji ekosystemów jeziorno-torfowiskowych, uwzględniający też lokalne zmiany zbiorowisk roślinnych. Umożliwiło to również analizę trofii i zmian poziomu wody ówczesnych zbiorników wodnych. Uzyskane wyniki pozwoliły na rekonstrukcję zmian klimatu z uwzględnieniem kluczowych dla interglacjału mazowieckiego oscylacji klimatycznych. Część wniosków Dr Hrynowiecka sformułowała na podstawie zastosowania metody wskaźników roślinnych, dzięki której możliwe było oszacowanie parametrów klimatycznych, takich jak temperatura, wilgotność i wymagania świetlne. W oparciu o uzyskane dane Habilitantka skonstruowała i przedstawiła w autoreferacie wieloetapowy

schemat zmian sukcesji florystycznej, klimatu i warunków hydrologicznych w interglacjale mazowieckim, tj. od schyłku zlodowacenia Sanu po początkowe etapy zlodowacenia Liwca, na Wyżynie Lubelskiej i zachodniej części Polesia.

Jako recenzentka przedstawionego osiągnięcia Dr Anny Hrynowieckiej nie mam wątpliwości co do pozytywnej oceny stosowanej przez Habilitantkę metodyki i umiejętności interpretacji uzyskanych danych. Jednak aby ocenić wkład osiągnięcia habilitacyjnego w rozwój wiedzy koniecznym jest wzięcie pod uwagę rangi sformułowanych wniosków i oryginalności wyników. Zapoznając się z dorobkiem naukowym Dr Anny Hrynowieckiej nietrudno zauważyć, że tematyka osiągnięcia habilitacyjnego stanowi kontynuację badań Habilitantki z etapu doktoratu. Interwałem czasu geologicznego, którego dotyczyły i dotyczą jej badania jest interglacjał mazowiecki, trwający zaledwie 16-25 tysięcy lat, co stanowi niewielką część czwartorzędu i zaledwie mgnienie w skali czasu geologicznego. Dodatkowo Habilitantka po doktoracie w nieznaczny tylko sposób rozszerzyła obszar swoich badań, co spowodowało, że sformułowane przez nią wnioski mają znaczenie co najwyżej regionalne. Na etapie przygotowywania pracy doktorskiej Dr Hrynowiecka posługiwała się wyłącznie metodą palinologiczną i tą metodą określiła wiek i historię roślinności oraz zmiany klimatu w czasie interglacjału mazowieckiego w oparciu o dane z profilu Nowiny Żukowskie. Obecny cykl publikacji dotyczy tych samych zagadnień, a materiał badawczy pochodzi z trzech profili interglacjału mazowieckiego. Są to profile Dobropol i Brus oraz ponownie Nowiny Żukowskie. Istotnym novum jest zastosowanie dodatkowo drugiej metody badań paleobotanicznych, jaką jest metoda kopalnych szczątków florystycznych.

Nie znaczy to jednak, że Habilitantka przedstawia nowe dane zarówno palinologiczne jak i „makroszczątkowe” z każdego z trzech objętych badaniami profili. Jedynym profilem przebadanym przez Habilitantkę obydwoma metodami jest profil otworu wiertniczego Dobropol B. Jest to jednocześnie jedyny nowy profil przebadany przez Dr Hrynowiecką metodą palinologiczną (59 próbek), z którego pochodzą również uzyskane przez nią dane z 9 próbek przebadanych pod kątem makroszczątków roślinnych. Pozostałe profile omawiane w artykule Hrynowiecka A., Żarski M., Winter H. (2014) (nr 3 w cyklu habilitacyjnym), tj. Holeszów, Ignaców, Koniusze i Mosty nie były badane metodą makroszczątków roślinnych, a palinologicznie zostały przebadane przez Dr H. Winter. Dla osadów interglacjału mazowieckiego z profilu otworu wiertniczego Brus (artykuł nr 5 w cyklu habilitacyjnym) Dr Hrynowiecka przeprowadziła analizę makroszczątków kopalnych roślin na podstawie 110 próbek. Wyniki tych badań uzupełniły dane palinologiczne uzyskane wcześniej przez prof. A. I. Pidek i opublikowane w 2003 roku.

W przypadku bardzo ważnego profilu interglacjału mazowieckiego z Nowin Żukowskich sprawa wygląda inaczej. Wyniki badań palinologicznych Habilitantki z tego profilu, przeprowadzonych do doktoratu, zostały opublikowane wraz z interpretacją w indywidualnej publikacji w 2010 roku (Hrynowiecka-Czmielewska A., 2010 – History of vegetation and climate of the Mazovian (Holsteinian) interglacial and the Liviecian (Saalian) glaciation on the basis of pollen analysis of

palaeolake sediments from Nowiny Żukowskie, SE Poland) oraz licznych abstraktach konferencyjnych. Profil Nowiny Żukowskie włączony jest do ocenianego osiągnięcia habilitacyjnego, jako że już po doktoracie Habilitantka objęła osady z tego profilu badaniami metodami kopalnych makroszczątków roślinnych oraz wskaźników roślinnych. Wyniki badań tymi metodami uzupełniły wcześniej uzyskane wyniki badań palinologicznych, co pozwoliło na precyzyjniejszą interpretację i sformułowanie nowych szczegółowych wniosków. W tym miejscu należy podkreślić, że profil Nowiny Żukowskie jest omawiany w trzech spośród pięciu publikacji cyklu habilitacyjnego (pozycje nr 1, 2, 4) i we wszystkich tych artykułach interpretowany materiał badawczy sprowadza się do wcześniej opublikowanych danych palinologicznych (Hrynowiecka, 2010), które zostały uzupełnione nowymi danymi uzyskanymi w wyniku zastosowania badań makroszczątków fosalnych roślin oraz wskaźników roślinnych. Oznacza to, że wyniki dotyczące tego profilu trudno uznać za całkowicie oryginalne. Zamieszczenie trzech publikacji odnoszących się do tego samego profilu, opartych na tym samym materiale dokumentacyjnym, w cyklu pięciu artykułów przedłożonych jako osiągnięcie habilitacyjne oceniam krytycznie. Dużo lepiej byłoby, gdyby treści w nich zawarte zostały opublikowane w jednym artykule wieloautorskim. Uważam, że wielokrotne publikowanie tych samych wyników nie mieści się w ramach dobrych obyczajów w nauce.

Również strona formalna pewnych fragmentów przedłożonego wniosku budzi moje wątpliwości. Pierwsza z nich związana jest z faktem, że współautorzy artykułów cyklu habilitacyjnego nie określili swojego udziału procentowego w przygotowaniu tych artykułów. Wszystkie te artykuły są współautorskie, przygotowane przez dwóch lub trzech autorów, a Dr Anna Hrynowiecka jest pierwszym z nich. Według oświadczeń Habilitantki jej udział w powstaniu poszczególnych publikacji wynosi 50-85%. Tylko w przypadku publikacji nr 5 jest to potwierdzone oświadczeniem współautorki, prof. I. A. Pidek, która oprócz deklaracji na temat merytorycznego rozdzielenia autorstwa, oszacowała również wielkość swojego udziału w procentach. Oświadczenia pozostałych współautorów zawierają jedynie merytoryczne wskazanie ich wkładu w powstanie publikacji, bez podania informacji na temat udziału procentowego. W związku z tym, jako recenzentka, przyjmuję informacje na ten temat podane przez Habilitantkę, choć uważam że powinno to być potwierdzone również przez współautorów.

Innym formalnym niedociągnięciem jest podanie w autoreferacie anglojęzycznego tytułu artykułu numer 1 na liście artykułów z cyklu habilitacyjnego (Hrynowiecka A., Obidowicz A., 2011), który faktycznie opublikowany jest w języku polskim. Tytuł angielski „The attempt of define of referential terms for Mazovian (Holstein) Interglacial peat bog from Nowiny Żukowskie (SE Poland)” de facto odnosi się do streszczenia w tym języku. Polskojęzyczny tytuł „Sukcesja jeziorno-torfowiskowa na stanowisku interglacjału mazowieckiego (Holsteinian) w Nowinach Żukowskich (SE Polska) jako tło dla ustalania warunków referencyjnych współczesnych jezior” został zaś pominięty. Fakt ten również budzi pewne wątpliwości.

Podobnie jest również w przypadku autorstwa oznaczeń szczytków makroflory z profilu Nowiny Żukowskie. W oświadczeniu do publikacji nr 1 omawianego cyklu współautor, dr hab. A. Obidowicz,

napisał że jego udział w przygotowaniu tej publikacji polegał na wykonaniu analizy składu botanicznego torfu i stopnia jego humifikacji. dr hab. Andrzej Obidowicz nie określił swojego udziału procentowego w powstaniu publikacji, natomiast Habilitantka oszacowała swój udział na 85%, deklarując również oznaczanie makroszczątków. Warto nadmienić, że w publikacji tej wyniki badań makroszczątków pochodzą z 74 próbek. W dwóch pozostałych publikacjach cyklu habilitacyjnego, poświęconych profilowi Nowiny Żukowskie (pozycje 2 i 4), których autorami są Dr Anna Hrynowiecka i odpowiednio dr A. Szymczyk oraz dr H. Winter, całość wyników badań makroszczątków roślinnych pochodzących również z 74 próbek Habilitantka przypisuje sobie. Opisana tu sytuacja nie została niestety wyjaśniona w żadnym z tych artykułów ani w dokumentacji osiągnięcia habilitacyjnego. To uchybienie formalne nie wpływa bezpośrednio na ocenę osiągnięcia habilitacyjnego Dr Hrynowieckiej, ale wątpliwości jakie sieje powodują dyskomfort u recenzenta.

Artykuły cyklu habilitacyjnego zostały opublikowane w czasopismach o niskich współczynnikach cytowań. IF cyklu habilitacyjnego artykułów na rok wydania wynosi 3,327, 5-letni = 3,444. Czasopisma *Studia Limnologica et Telmatologica*, *Bulletin of Geography, Physical Geography Series* oraz *Studia Quaternaria* nie mają współczynników cytowań (IF). Artykuły te, pomimo że w większości nie są opublikowane w ostatnich latach, mają również niską cytawalność – w sumie 20 cytowań pięciu artykułów (odpowiednio 0, 7, 3, 8, 2 cytowań).

Podsumowując ocenę osiągnięcia habilitacyjnego chcę wyrazić swoją pozytywną ocenę kompetencji Habilitantki w badaniach paleobotanicznych czwartorzędu. Uważam jednak, że skala osiągnięcia jest niewystarczająca, zarówno jeśli chodzi o ilość włączonego materiału badawczego, jego oryginalność oraz zakres czasowy i regionalny pokrywające się z tematyką doktoratu. Uważam, że dobór publikacji cyklu habilitacyjnego jest niefortunny. Włączenie do ocenianego osiągnięcia wcześniej przebadanego profilu Nowiny Żukowskie, który w dodatku w cyklu pięciu publikacji habilitacyjnych opisany jest aż w trzech, uważam za szczególnie niezręczne i rodzące wątpliwości na temat oryginalności przedstawionego do oceny materiału naukowego. Podsumowując ocenę osiągnięcia habilitacyjnego Dr Anny Hrynowieckiej muszę z przykrością stwierdzić, że uważam wniosek Habilitantki za przedwczesny, bowiem przedstawiony cykl publikacji nie stanowi wystarczająco znaczącego wkładu w rozwój wiedzy.

Ocena pozostałego dorobku naukowego i innej działalności

Dorobek naukowy Dr Anny Hrynowieckiej w całości związany jest z badaniami paleobotanicznymi czwartorzędu. Dużą jego część stanowią zagadnienia związane z interglacją mazowieckim, z których część pozostaje poza cyklem habilitacyjnym np. wyniki ze stanowiska Huba w Pieninach i z kilku stanowisk we wschodniej Polsce. W ramach grantu „Klimatyczne cykle środkowego plejstocenu w zapisie sukcesji osadowej w rejonie Łukowa (Polska E)” Habilitantka wykonała badania makroszczątków kopalnych roślin do istniejącego profilu palinologicznego opracowanego przez prof. I. A. Pidek. Na tej podstawie ustalono, że badane osady zaczęły tworzyć się pod koniec zlodowacenia Sanu i w początkowych etapach interglacjału mazowieckiego oraz określono sukcesję zbiorowisk

roślinnych i zmienność paleośrodowiska. Z kolei badania palinologiczne osadów w profilu Hermanów, również na Równinie Łukowskiej, dostarczyły dokumentacji pełnego profilu interglacjału mazowieckiego, łącznie z zapisem kilku stadialnych i interstadialnych wahań klimatycznych. Uzupełnienie tych danych wynikami badań izotopowych pozwoliło na sprecyzowanie warunków termicznych. Artykuł na ten temat został niedawno opublikowany (Hrynowiecka A., Żarski M., Drzewicki W., 2019 - The rank of climatic oscillations during MIS 11c (OHO and YHO) and post-interglacial cooling during MIS 11b and MIS 11a in eastern Poland. *Geological Quarterly*, Vol. 63, No. 2: 375—394. Ponadto profile Ciechanki Krzesimowskie na Wyżynie Lubelskiej i Krępa (k. Kocka), gdzie występują osady interglacjału mazowieckiego, były w trakcie opracowania zarówno metodą palinologiczną, jak i makroszczałkową w czasie, gdy Habilitantka przygotowywała wniosek awansowy. Doświadczenie Habilitantki w zakresie badań paleobotanicznych środkowego plejstocenu zaowocowało włączeniem jej do zespołu pracującego nad rewizją podziału stratygraficznego i zasięgów zlodowaceń środkowopolskich na pograniczu polsko-ukraińsko-białoruskim.

Innym ważnym tematem w dorobku Habilitantki są badania palinologiczne osadów interglacjału eemskiego i wczesnego vistulianu. Szczególnie interesujące są jej interpretacje wyników badań zespołów pyłkowych i makroszczałków roślinnych z północno-wschodnich Niemiec, obejmujące czas od schyłku zlodowacenia Warty poprzez cały interglacjał eemski z optimum klimatycznym do ochłodzenia Vistulianu. Podobny profil, obejmujący cały interglacjał eemski z optimum klimatycznym oraz początek glacjału badany był przez Dr Hrynowiecką z Pomorza (Brzezino koło Pucka i Łęczyce koło Lęborka). Obecnie Habilitantka uczestniczy w projekcie nt. śródeemskich oscylacji klimatycznych w ramach którego bada palinologicznie profile interglacjału eemskiego na Równinie Garwolińskiej w centralnej Polsce.

Dorobek Habilitantki obejmuje również badania palinologiczne późnego vistulianu i holocenu, w ramach których wykonała badania osadów vistuliańskich z Redy (północna Polska), późnovistuliańsko-holocenijskich z Długopola na Podhalu oraz badania palinologiczne osadów holocenijskich z dna Bałtyku, gdzie uzyskano ewidencję palinologiczną od okresu preborealnego do subatlantyckiego. Osady plenivistulianu, późnego glacjału i holocenu ze Staruni w Karpatach Wschodnich Habilitantka opracowała stratygraficznie i paleoekologicznie jeszcze przed doktoratem, kiedy uczestniczyła w grancie nt. badań geologicznych w tym znanym stanowisku wymarłych wielkich ssaków. Później Dr Hrynowiecka uczestniczyła w badaniach geologicznych innych stanowisk, gdzie również znaleziono szczątki przedstawicieli megafauny. Jednym z nich jest stanowisko w Ławach na Nizinie Południowopodlaskiej, gdzie badania palinologiczne osadów wskazują na sedymentację od środkowego Eemu do Vistulianu. Wyniki badań palinologicznych w połączeniu z datowaniem radiowęglowym żuchwy mamuta wykazały, że zwierzęta których szczątki znaleziono żyły na początku interstadiału Hengelo. Aktualnie Habilitantka prowadzi badania nad profilem interglacjału eemskiego z okolicy Gorzowa Wielkopolskiego, gdzie odkryto prawie kompletny szkielet wymarłego nosorożca „leśnego”.

Ważnym tematem w dorobku Habilitantki są zmiany klimatu w czwartorzędzie bez ingerencji człowieka. W publikacjach na ten temat rozważa ona naturalne przyczyny cyklicznych zmian klimatu i wskazuje na wynikające z zapisu palinologicznego podobieństwo klimatu interglacjału mazowieckiego i holocenu.

Habilitantka jest autorką 17 oryginalnych artykułów naukowych (w tym 5 artykułów cyklu habilitacyjnego), spośród których 10 jest z listy JCR, 1 rozdziału w monografii, 42 abstraktów i doniesień konferencyjnych oraz 3 publikacji w przewodnikach do wycieczek konferencyjnych. Opracowała również 15 niepublikowanych ekspertyz z zakresu palinologii czwartorzędzu (stan na dzień przygotowania wniosku). W 2014 została nagrodzona nagrodą specjalną Dyrektora PIG-PIB za najlepszą publikację.

Wartości współczynników bibliometrycznych Dr Anny Hrynowieckiej nie są imponujące, ale nie odbiegają od wartości tych parametrów zwyczajowo dopuszczonych we wnioskach habilitacyjnych. Wg stanu na styczeń 2019 sumaryczny IF publikacji po doktoracie wg listy JCR zgodnie z rokiem opublikowania wynosi 15,670; 5-letni – 17,596; aktualny – 16,536; indeks Hirscha H – wg WoS – 4; Scopus – 5; Google Scholar – 6 (żadna z wartości H nie uległa do dzisiaj zmianie).

O aktywności i pozycji Habilitantki w środowisku świadczy fakt, że dwukrotnie była kierownikiem grantu, a w sześciu innych projektach była wykonawcą. Realizowała też kilka tematów w ramach badań statutowych Instytutu Botaniki PAN im. Szafera oraz Państwowego Instytutu Geologicznego. Prowadzi szeroką i aktywną współpracę ze specjalistami w Polsce, natomiast jej rozpoznawalność międzynarodowa jest niewielka - współpracowała tylko z jednym niemieckim geologiem. Przez 2 lata zasiadała w Komitecie redakcyjnym czasopisma Acta Palaeobotanica i recenzowała 4 artykuły naukowe z listy JCR i MNiSW.

Należy natomiast podkreślić wysoką aktywność konferencyjną Habilitantki. Wyniki jej badań były prezentowane w wystąpieniach wspólnych z innymi autorami na 19 konferencjach międzynarodowych, gdzie zgłoszonych było 14 referatów i zaprezentowano 5 posterów oraz na 28 konferencjach krajowych (18 referatów i 10 posterów). Z dokumentacji osiągnięcia habilitacyjnego nie wynika, ile spośród tych referatów Habilitantka wygłosiła osobiście, natomiast jest tam załączony spis 6 referatów wygłoszonych przez nią w języku polskim na „konferencjach tematycznych”, które nie są wymienione wśród konferencji krajowych.

Działalność organizacyjna i dydaktyczna Habilitantki jest nad wyraz skromna. Dr Anna Hrynowiecka była członkiem komitetów organizacyjnych dwóch krajowych konferencji naukowych, wykazuje również pewną aktywność w zakresie popularyzacji nauki. Jedyną formą działalności dydaktycznej było sprawowanie nieformalnej opieki naukowej nad pracą doktorską mgr Aleksandry Jurochnik, której promotorem była prof. dr hab. Dorota Nalepka (niestety brak oświadczenia formalnego promotora potwierdzającego ten fakt).

*

Omówiony w niniejszej recenzji dorobek naukowy oraz wartość przedstawionego we wniosku osiągnięcia naukowego, jak również ocena innych osiągnięć Dr Anny Hrynowieckiej nie pozwalają na pozytywną ocenę jej dotychczasowych dokonań. Uważam, że zgodnie z Ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o tytule naukowym i stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. Nr 65, poz 595 z późn. zm.) oraz innych regulacjach dotyczących szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodach habilitacyjnych (Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016, poz. 1586), prezentowany cykl publikacji i dorobek naukowy Habilitantki nie spełnia wymagań stawianych rozprawom habilitacyjnym. W związku z tym moja opinia jest negatywna.

A. Ewecka - MWS